

til Det Radikale Venstre, til fru Elsebeth Gerner Nielsen, er svært. Ser fru Elsebeth Gerner Nielsen sådan en mulighed for sig?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes ikke, vi skal indlede forhandlingerne nu, men jeg udelukker ikke noget på forhånd. Der har tidligere været brede forlig på det her område, det kan der selvfølgelig komme igen.

Under alle omstændigheder synes vi i Det Radikale Venstre, at når det drejer sig om beslutninger, som er irreversible, det vil sige, at de ikke kan gøres om af et kommende flertal i Folketinget, så er det meget vigtigt, at så mange som muligt står inde for beslutningerne, at der er så mange som muligt, der føler, at de har lod og del i dem. Det er den måde, vi skaber størst stabilitet i samfundet på, og en stabil udvikling er afgørende for os.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil sådan set ikke beskæftige mig så frygtelig meget med Dansk Folkeparti, for det her er ren taktik, og det er fair nok. Det kan jeg godt forstå Dansk Folkeparti gør. Altså på den ene side får vi at vide, at det her handler om noget af det mest afgørende for det danske folks fremtid og eksistens, på den anden side er den eneste konsekvens, det får, at man stemmer imod det her konkrete forslag i sikker forvisning om, at det selvfølgelig bliver gennemført. Derfor er sagen jo den, at Dansk Folkeparti selvfølgelig har medansvar for det her lovforslag, og jo også lader regeringen, der altså sætter det danske folks fremtid og eksistens på spil, lystigt køre videre. Derfor er konklusionen jo, at det her betyder ingenting, og derfor er der ikke så megen grund til at beskæftige sig med det.

Hvad angår Enhedslistens holdning, kan jeg sige, at den altid har været, at hvis det, der bliver fremlagt her i salen, bygger på, at der har været et flertal bag de retningslinjer, som de folk, der kommer her i salen, er valgt efter, så støtter vi forslaget. Det kan vi konstatere at det er der ikke længere. Der er ikke et flertal, der står bag de retningslinjer, som de folk, der er her i salen, er valgt efter.

Der er et mindretal, og derfor kan vi selvfølgelig heller ikke stemme for det. Vi vil undlade

at stemme, fordi vi på den måde vil vise, at der ikke er det flertal.

Derudover vil jeg bruge min tid på en myte, for der er mange myter i denne her debat om indfødsret, altså at det var muligt at trække et dansk pas i en automat osv., og ikke mindst Venstre og De Konservative har jo igennem flere valgkampe bidraget til de myter, som Dansk Folkeparti nu lever højt på.

En af de myter, som også ministeren gentagne gange har anvendt, er at sige, at er der nogen, der ikke kan opfylde sprogkravene, f.eks. fordi de har været udsat for tortur, så kan de få dispensation. Men virkeligheden er, at det får de ikke. Det er simpelt hen bare plat til offentligt brug, og det vil jeg godt dokumentere.

Vi kan f.eks. tage en ansøger født i Irak, mens Saddam Hussein levede. Ham kan vi ellers ikke lide, når der skal føres krig, men vi er ikke så venlige over for dem, der flygtede fra ham. O.k., der er en ansøger, som er født i Irak. Han er registreret indrejst i 1995, han er altså irakisk statsborger, og han har været udsat for alvorlig tortur. Det har bl.a. ført til, at han helbredsmæssigt ifølge de erklæringer, der er kommet, på nuværende tidspunkt er skrøbelig. Han har fået pension, fordi han ikke kan arbejde. Han er kun 56 år. Hele hans livshistorie bærer præg af store følelsesmæssige problemer, som er tiltaget væsentligt efter torturen. Han får afslag: ikke dansk statsborger.

Så kan vi tage en anden, en ansøger fra Jugoslavien, født i 1951, kommer til Danmark, har været fængslet i 5½ år, hvor han er udsat for gentagne tilfælde af tortur. I beskrivelsen fra Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturof-re hedder det:

»I Danmark er han gået på sprogskole fra 1996. Han måtte fritages fra undervisningen under behandlingen, idet hans dårlige koncentration og mange smerter forhindrede ham i at få udbytte af undervisningen. Det er stadig ikke muligt for ham at indgå i et normalt undervisningsforløb.

Han har hele tiden vist interesse for på en eller anden måde at lære det danske sprog. Hans psykiske og fysiske problemer har gjort det umuligt for ham også gennem en specielt tilrettelagt undervisning. Han er heller ikke i stand til at mobilisere koncentration til at læse på sit eget modersmål.«

Han kan selvfølgelig ikke få dispensation fra sprogkravene, det er klart, sådan en jugoslav, der har været udsat for tortur.